

Giuditta Maria Zanella, (1885-1962)

Μια σύντομη βιογραφία της Giuditta Zanella, Ιταλίδα αναρχική που πολέμησε με την Ταξιαρχία Durruti

Giuditta και Illario

Η Giuditta Zanella γεννήθηκε στις 26 Απριλίου 1885 από τον Liberale Zanella και τη Letizia Zanella Carrieri στο Barzola της επαρχίας Varese της Λομβαρδίας στην Ιταλία.

Δραστηριοποιήθηκε αρχικά στο Σοσιαλιστικό Κόμμα, αλλά με τις αδερφές της Έλενα, Λίνα και Μαργαρίτα, πέρασαν στον αναρχισμό. Έδρασε στη βιομηχανική πόλη του Τορίνο και υπήρξε σύντροφος ενός άλλου δραστήριου αναρχικού, του χτίστη Ilario Margarita. Ζούσε εκεί δουλεύοντας στην κλωστοϋφαντουργία. Σύμφωνα με τον φάκελο που διατηρούσε η αστυνομία για την Giuditta, το 1915 συνελήφθη για την σημαντική προπαγάνδα που έκανε μεταξύ εργατριών στο Τορίνο. Στον φάκελο της επίσης αναφερόταν ότι διατηρούσε επαφές με το ελβετικό αναρχικό έντυπο "Le Reveil / Il Risveglio" και ότι «μίλησε συχνά σε δημόσιες συγκεντρώσεις, αλλά δεν είναι σε θέση να δώσει διαλέξεις... ανέκαθεν συμμετείχε σε ανατρεπτικές διαδηλώσεις και συνελήφθη αρκετές φορές για την επαναστατική της φύση». Η Giuditta έγραφε επίσης άρθρα στην εφημερίδα του Luigi Galleani¹ «Cronaca Sovversiva».

Συμμετείχε στην αντι-μιλιταριστική εξέγερση του 1917 και στα εργατικά κινήματα των εργοστασίων στο Τορίνο.

¹ Οι Γκαλεανιστές/ριες ήταν αναρχικοί/ές που δρούσαν γύρω από τις ιδέες του εξεγερτικού Luigi Galleani. Προπαγάνδιζαν την ιδεολογία τους κυρίως μεταξύ Ιταλών μεταναστών/ριών που εργάζονταν στην Αμερική.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1920, μετακόμισε με τον Ilario στην Κούβα και στη συνέχεια στις ΗΠΑ και στη Γαλλία και το Βέλγιο πριν μετακομίσει στη Βαρκελώνη στις αρχές της δεκαετίας του 1930 όπου ζούσαν με τον Francisco Ferrer, τον εγγονό του διάσημου ελευθεριακού (που είχε το ίδιο όνομα) Francisco Ferrer y Guardia που εκτελέστηκε στην τάφρο της φυλακής Montjuich το 1909.

Υπό την παρακολούθηση της ιταλικής μυστικής αστυνομίας, οι Giuditta και Ilario συνελήφθησαν από τις ισπανικές αρχές τον Ιούλιο του 1932 και εκδιώχθηκαν στη Γαλλία στις 20 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους για τη διεξαγωγή «παράνομων αναρχικών συναντήσεων». Μετά από μια σύντομη παραμονή στην Τουλούζη, επέστρεψαν κρυφά στη Βαρκελώνη.

Συμμετείχαν στις οδομαχίες τον Ιούλιο του 1936. Στη συνέχεια η Giuditta προσχώρησε στην Ταξιαρχία Durutti, ενώ ο Ilario προσχώρησε στην Ταξιαρχία Ortiz. Πολέμησε για μερικούς μήνες στο μέτωπο της Σαραγόσα και ήταν μία από τους τρεις επιζώντες της ομάδας της. Στη συνέχεια γύρισε πίσω.

Στις μέρες του Μαΐου του 1937 είδε τη δολοφονία του αγαπημένου φίλου της Francisco Ferrer, που πυροβολήθηκε στο δρόμο από τους Σταλινικούς. Η ίδια τραυματίστηκε στο χέρι.

Έγραψε για τη δολοφονία του Ferrer με το ψευδώνυμο "Yudith" για την ιταλική αναρχική (απαγορευμένη στην Ιταλία) εφημερίδα «Guerra di Classe» (με έδρα τη Βαρκελώνη) στις 19 Ιουλίου 1937.

Με την πτώση της Δημοκρατίας διέσχισε τα σύνορα για Γαλλία. Οι ιταλικές αρχές σημείωσαν ότι στις 15 Σεπτεμβρίου 1939 ζούσε στο Saint Clement στο Corrèze.

Μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου επέστρεψε στην Ιταλία και συνέχισε τη δραστηριότητά της στο αναρχικό κίνημα του Τορίνο μαζί με τον Ilario. Πέθανε στο Τορίνο στις 5 Σεπτεμβρίου 1962. Ο Ilario έζησε ως το 1974.

Nick Heath

Πηγή: [libcom](#)

Μετάφραση – επιμέλεια: Αναρχική Συλλογικότητα mAnifesto